

Globalisaatio vai lokalisaatio?

Laurin markkinat on luisumassa enemmänkin publi- ja markkinatoritapahtumaksi. Pubi voi paksusti, mutta markkinapuoli näyttää kutistuvan. Myyjiä ei tunnu enää tällaiset kyläkiset kiinnostavan.

Nyt markkinoiden yhteyteen oli saatu jotain aivan ennenkuulumatonta. Motoristiakatemia tuli pitämään vuotuista seminaariaan Salon kaupungin mukavalla myötävaikutuksella. Vau!

Motoristiakatemiaan kuuluu yhteiskunnallisista asioista kiinnostuneita vaikuttajia. Näyttää löytyvän proffaa, poliitikkoa, toimittajaa, kirjailijaa, toimitusjohtajaa, yrittäjää ja niin päin pois. Kerhopaidan selkämyksessä lukee vuosiluku 2017.

Vuonna 1993 perustetun Motoristiakatemian tärkein toimintamuoto on vuotuiset seminaarit. Niitä järjestetään 25 kappaletta. Viimeinen seminaari pidetään siis itsenäisen Suomen satavuotisjuhlavuonna 2017.

Tämänvuotinen ohjelma näytti kiinnostavalta. Oli saatu kaupunginhallituksen puheenjohtaja Juhani Nummentalo kertomaan uuden Salon tilanteesta. Sitten seurasi professoria, kansanedustajaa, Venäjä-tutkijaa. Drum-drum!

Helsingin yliopiston Suomen historian professori Juha Siltala on teeveestä tuttu. Häntä haastatellaan jos jonkinmoisisissa ohjelmissa. Siltala esiintyy ilmeettömästi ja perustelee sanomansa huolellisesti. Vaikka kuinka järjestyttäviä asioita käsiteltäisiin, ilme ei juuri muutu. Tällaistaahan piti ehdottomasti mennä kuuntelemaan. Aihekin oli ytimekkäästi, historiasta nykypäivän globalisaatioon.

Lukion juhlasaliin kertyi mukavasti väkeä. Kypärät oli pantu hauskaasti riviin näyttämön reunalle. Professori Siltala astui eteen rennossa paidassa, motoristin nahkahousuissa ja saappaissa. Avuksi hän oli tehnyt nykytapaan laajahkon power point -esityksen, jossa vilisi paljon liian pientä tekstiä. Niiden pointti oli vähän niin ja näin.

Siltala kävelee edestakaisin ja katselee paljon lattiaan. Joskus katse kohoaa, ja yhtäkkiä hän tuntuu tuijottavan juuri minua ja pitkään. Puhe etenee monotonisesti. Lauseet soljuvat johdonmukaisina. Tämä on kaukana niinkuttelusta. Vaikka puhe on tasaista, ja esitelmöitsijä tassuttelee kymmeniä kertoja samoja saappaanjalkia, syntyy salpaavan jännittävä tunnelma. Mitä kylmän kyynisiä kommentteja tuleekaan seuraavaksi.

Siltalan esitelmässä tuli paljon asiaa ja oivalluksia. Niitä ei nyt voi tässä kerrata. Mainitsenpa vain yhden mieltäni kovasti lämmittävän johtopäätöksen. Vaikka työvoimakustannukset Kiinassa ovat vain noin kolme prosenttia USA:n tai EU:n tasosta, asia ei suinkaan ole sillä selvä. Pidemmän päälle tulee huomattavia lisäkustannuksia huonommasta laadusta, puutteellisesta tuotekehityksestä, kekseliäisyyden puutteesta ja kalliimmista kuljetuksista. Näitä lisäkuluja mm. muutamat autonvalmistajat nyt maksavat.

Kahvitauon jälkeen kansanedustaja ja entinen ministeri Korhonen puhui sitten kuin poliitikko. Alun vitsi toimi, mutta sitten jäi vähän halju olo. Kuntataloudessa löytyy haasteita haasteiden perään. Mitkä ovat kunnan tehtävät? Nyt mennään päin sitä itteä. Tarvitaan selkeästi uutta tahtotilaa. Vasemmistoliitto on kutistunut niin pieneksi, että sen edustajilla alkaa olla täysi sananvapaus. Ei ole pelkoa, että joutuisi vastuuseen.

Venäjä-tutkija Timo Valtonen veti hienon analyysin Venäjän nykytilasta erityisesti Suomen kannalta katsoen. Näin suoraa puhetta ei ole aikoihin kuultu. Venäjän johtajat ja ihmisetkin pitävät kaikesta surkeudesta huolimatta valtakuntaansa suurvaltana. Se kuulostaa kannaltamme vaaralliselta. Lohduttavaa kuitenkin on, että Venäjällä näyttää suhtautuvan pieneen Suomeen hyvin asiallisesti ja jopa ihailevasti. Eiköhän me tästä selvitä naapureina ainakin vuoteen 2017.

Lisää tällaisia seminaareja! Potato potato!

pajen